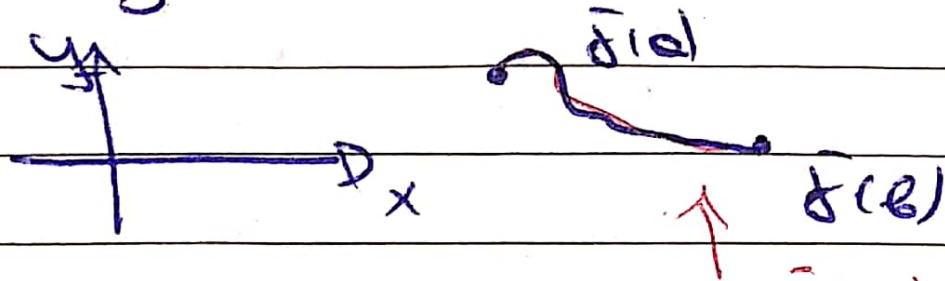

30/11/2020

Άλλα λόγια για καμπύλες ...

Ορισμός: $I \subset \mathbb{R}$ διάστημα, $\bar{f}: I \rightarrow \mathbb{R}^m$ συνεχής. Τότε
η \bar{f} ονομάζεται παραμετρική καμπύλη στον \mathbb{R}^m με
παραμετρο $t \in I$, και η εικόνα της \bar{f} , $\bar{f}(I) \subset \mathbb{R}^m$,
ονομάζεται καμπύλη στον \mathbb{R}^m .

$$\bar{f}: [a, b] \rightarrow \mathbb{R}^m$$

$$\bar{f}(I) = \{ \bar{f}(t) : t \in [a, b] \}$$

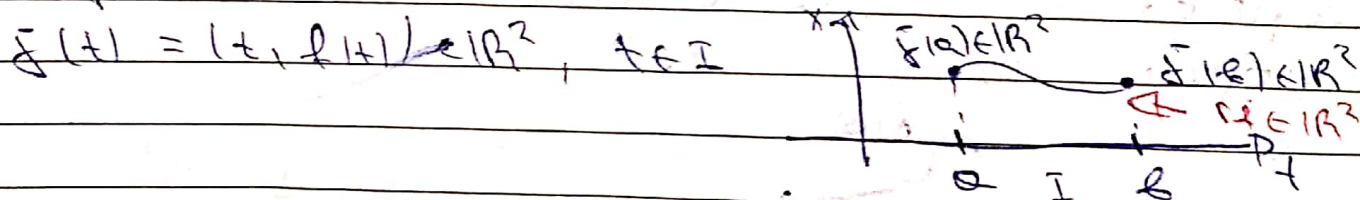
Παρατήρηση: Η παραμετρική καμπύλη είναι μια απεικόνιση.
 Η καμπύλη είναι ένα σύνολο. Κάθε παρ. καμπύλη έχει ως εικόνα μια καμπύλη και κάθε καμπ. παραμετρικοποιείται από μια παραμετρική καμπύλη.

Π.χ Έστω δοσμένος "σείβος" $\bigcirc \subset \mathbb{R}^2$. Αυτός είναι καμπύλη στον \mathbb{R}^2 . Έστω δρομέας που διατρέχει (διασχίζει) τον σείβο (δίνεται σε κάθε χρονική στιγμή $t \in [0, T]$, $T > 0$ βρίσκεται σ' ένα σημείο $f(t) \in \bigcirc$ και $f(0, T) = \bigcirc$ τότε η διαδρομή (δρομή) / τροχιά που διατρέχει ο δρομέας είναι μια παραμετρικοποίηση του σείβου.]

Παρατήρηση: Από τα προαναφερθέντα προκύπτει ~~σε~~ μια δοσμένη καμπύλη $C \subset \mathbb{R}^n$ μπορεί να παραμετρικοποιηθεί με διαδοχικούς τρόπους (ινεργαίως/ πολλαπλά)

Π.χ.
 Αν $C = \emptyset$ σείβος, τότε κάθε δρομέας που ξεκινάει τη χρονική $t=0$ και τερματίζει τη χρ. στιγμή $t=T > 0$, δίνει μια διαδοχική παραμετρικοποίηση που $T > 0$ είναι διαδοχικός $f: [0, T] \rightarrow C \subset \mathbb{R}^n$.

Παραδειγμα: 1) Το σύνολο $P = \{ (t, f(t)) \in \mathbb{R}^2 : t \in I \}$ ~~μια συνεχής~~ συνεχούς συνάρτησης $f: I \rightarrow \mathbb{R}, I \subset \mathbb{R}$ διάστημα. εδώ:

2) κύκλος κέντρου $(0,0)$, ακτίνας $r > 0$, στον \mathbb{R}^2

$$\vec{f}_1(t) := r(\cos t, \sin t), \quad t \in \mathbb{R} \quad (1)$$

$$\vec{f}_2(t) := r(\cos t, \sin t), \quad t \in [0, 2\pi] \quad (2)$$

$$\vec{f}_3(t) := r(\cos(2t), \sin(2t)), \quad t \in [0, \pi] \quad (3)$$

$$\vec{f}_4(t) := r(\cos(-t), \sin(-t)), \quad t \in [0, 2\pi] \quad (4)$$

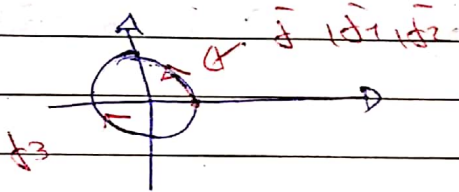
Όλες αυτές οι παραμετροποιήσεις έχουν την ίδια εικόνα: $C = \{(x,y) \in \mathbb{R}^2 : x^2 + y^2 = r^2\}$, αλλά διαφέρουν μεταξύ τους

(1) Διατρέχει C άπειρες φορές

(2) Διατρέχει C μία φορά προς τη κατεύθυνση με νότια ταχύτητα $= r$

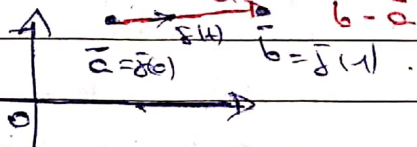
(3) Διατρέχει C μία φορά, κατεύθυνση με νότια ταχ. $= 2r$

(4) Διατρέχει C μία φορά, κατεύθυνση με νότια ταχ. $= r$

$$\vec{f}_1(0) = \vec{f}_1(2\pi) = \vec{f}_2(0) = \vec{f}_2(\pi) = \vec{f}_3(0) = \vec{f}_3(\pi) = \vec{f}_4(0) = \vec{f}_4(2\pi)$$

(3) Ευθύγραμμο τμήμα από το \vec{a} στο \vec{b} ($\vec{a} \neq \vec{b}$) στον \mathbb{R}^m : $\vec{f}(t) = \vec{a} + t(\vec{b} - \vec{a}), \quad t \in [0, 1] = (1-t)\vec{a} + t\vec{b}$

Ορισμοί: (α) $f: I \rightarrow \mathbb{R}^m$ 1-1 \Leftrightarrow f λέγεται ανάμ

(β) $I = [a,b]$ $f: I \rightarrow \mathbb{R}^m$, τότε $f(a)$ αρχικό, $f(b)$ τέλειο σημείο και αν $f(a) = f(b)$, f λέγεται κλειστό

8) Μια υπερσφύρα f λέγεται απλή (υπερσφύρα) αν η $f'(a)$ είναι $\neq 0$ (δηλ. απλή)

Υπερσφύρα: $I \subset \mathbb{R}$ διάστημα, $f: I \rightarrow \mathbb{R}^m$ παραμετροποίηση
 καμπύλης αν f συνεχής, δηλ. f συνεχής σε κάθε $t_0 \in I$ δηλ. $\forall (t_n) \subset I$ με $t_n \rightarrow t_0: f(t_n) \rightarrow f(t_0)$
 $\|f(t_n) - f(t_0)\| \rightarrow 0$

$$\text{με } f(t) = \begin{pmatrix} f_1(t) \\ \vdots \\ f_m(t) \end{pmatrix} \in \mathbb{R}^m, t \in I$$

Λέγεται f συνεχής στο $t_0 \in I$ \Leftrightarrow f_i συνεχής στο $t_0 \forall i=1, \dots, m$

Π.χ. για το παραδ. 1) $f(t) = (t, f(t))$, $t \in I$ είναι συνεχής αν $f: I \rightarrow \mathbb{R}$ συνεχής

Για το παραδ. 2) $f(t) = r(\cos t, \sin t)$ συνεχής

Για το παραδ. 3) $\|f(t_n) - f(t_0)\| = \|\vec{a} + t_n \vec{b} - (\vec{a} + t_0 \vec{b})\| =$
 $= \|t_n - t_0\| \cdot \|\vec{b}\|$
 $\xrightarrow{t_n \rightarrow t_0} 0$

Ορισμός Διαφορίσιμης Παραμετροποίησης καμπύλης και της παραμετροζ. της: Έστω $I \subset \mathbb{R}$ διάστημα, $f: I \rightarrow \mathbb{R}^m$ παραμ. καμπύλης ($\Rightarrow f$ συνεχής). Η παραμ. καμπύλη ονομάζεται διαφορίσιμη στο $t_0 \in I$, αν $\exists f'(t_0) = Df(t_0) =$
 $= \begin{pmatrix} f'_1(t_0) \\ \vdots \\ f'_m(t_0) \end{pmatrix}$: παραμετροζ. της f στο t_0

[αλλιώς τότε $\lim_{h \rightarrow 0} \frac{f(t_0+h) - f(t_0)}{h} = \bar{f}'(t_0)$]

(β) ορισμός Διαφοροποισιμότητας μιας $f: U \rightarrow \mathbb{R}^m$, $U \subset \mathbb{R}^n$
 ανοικτό, $\bar{x}_0 \in U$) $\Leftrightarrow \lim_{h \rightarrow 0} \frac{f(t_0+h) - f(t_0)}{h} = f'(t_0)$

$\forall i=1, \dots, m \Leftrightarrow \forall i=1, \dots, m$ οι $f_i': I \rightarrow \mathbb{R}$ είναι διαγίττες στο t_0]

Συναρτήσεις οριζώσιμες: i) Αν $f: I \rightarrow \mathbb{R}^m$ είναι διαγ. σε κάθε $t \in I$, τότε η f αναφέρεται διαγίττη (αυτός)

ii) Αν $f \in I \rightarrow \mathbb{R}^m$ διαγ. και $\forall i=1, \dots, m$, $f_i': I \rightarrow \mathbb{R}$ είναι συνεχείς, τότε η f αναφέρεται συνεχώς διαφοροποισιμή (\Leftrightarrow έχει συνεχείς παραγώγους) ή C^1 (λέμε f είναι μια C^1 καμπύλη)

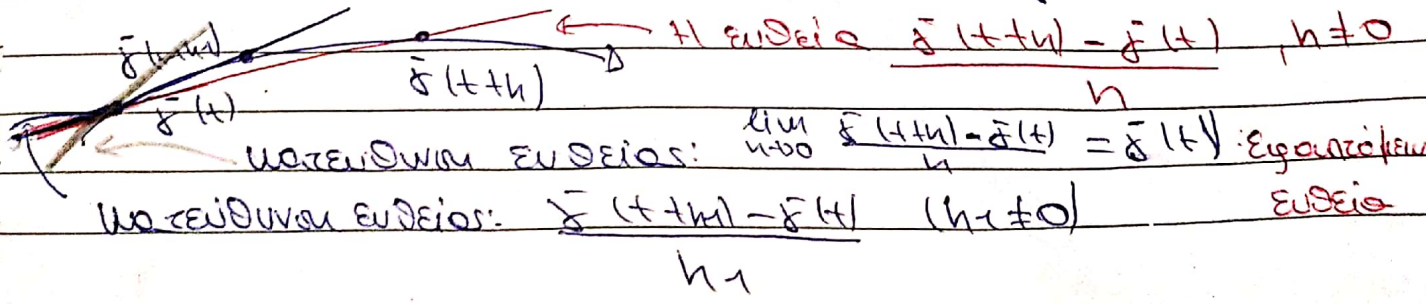
iii) Η παραγώγος $f'(t)$ $t \in I$ αναφέρεται εφαπτόμενο διάνυσμα της f στο $f(t)$ [ή στο t] (βλ. γεωμ. εφαρμογή (βλ. βιβλ.))

iv) Αν $f \in C^1$ και $f'(t) \neq \bar{0}$, τότε η f λέγεται κανονική

Γεωμετρική: εφαπτόμενο παραγώγου $f'(t) \in \mathbb{R}^m$ κατανύκει f

Το εφαπτόμενο διάνυσμα $f'(t) = \lim_{h \rightarrow 0} \frac{f(t+h) - f(t)}{h}$

δίνει την κατεύθυνση της εφαπτόμενης (ευθείας)
 $f(t) + s \frac{f'(t)}{\|f'(t)\|}$, $s \in \mathbb{R}$, μιας κανονικής καμπύλης στο
 (σημείο της $f(t)$)

Από γεωμ. άποψη: $\bar{f}'(t) = \frac{\text{διάνυσμα ταχύτητας}}{\text{στο } \bar{f}(t)}$
 (ταχύτητα = $\|\bar{f}'(t)\|$)

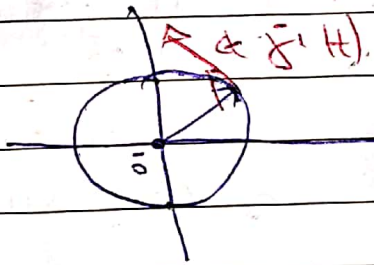
Παραδείγματα: 1) $\bar{f}(t) = (t, f(t))$ αν $f: \mathbb{R} \rightarrow \mathbb{R}$
 συνεχώς διαγλυκω, τότε $\bar{f}'(t) = (1, f'(t))$
 ($\Rightarrow \bar{f}'(t) \neq 0$)

$$(t_0, f(t_0)) + s \bar{f}'(t), s \in \mathbb{R}$$

Εξωντισμένη ευθεία στην
 κατεύθυνση $\bar{f}'(t)$

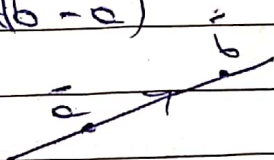
2) $\bar{f}(t) = r(\cos t, \sin t) \Rightarrow \bar{f}'(t) = r(-\sin t, \cos t) \Rightarrow$
 $\Rightarrow \bar{f}(t) \cdot \bar{f}'(t) = 0 \quad \forall t$

$$\|\bar{f}'(t)\| = r$$

$\bar{f}_2(t) = r(\cos(2t), \sin(2t)) = 2r(-\sin(2t), \cos(2t)) \Rightarrow$
 $\Rightarrow \bar{f}_2(t) \cdot \bar{f}_2'(t) = 0 \quad \forall t, \|\bar{f}_2'(t)\| = 2r$

3) $\bar{f}(t) = \vec{a} + t(\vec{b} - \vec{a})$
 $\bar{f}'(t) = \vec{b} - \vec{a}$

Εφαρμογή των θεωρημάτων της παραγράφου μας στην
 $f: U \rightarrow \mathbb{R}^m$, $U \subset \mathbb{R}^n$, ανοικτό, διαφορίσιμο στο
 $\bar{x} \in U$:

Η κλίση (= παραγώγος) της f στο \bar{x} είναι κώβου
 στο σύνολο σημείων $f(\bar{x})$ της f (στη \bar{x})
 (κώβου σε σύνολο?) $L(f(\bar{x})) = \{y \in \mathbb{R}^m : f(y) = f(\bar{x})\}$
 $= \mathbb{R}^m$

Θεωρ. \forall διαφορίσιμο κλάση $f: (-\epsilon, \epsilon) \rightarrow \mathbb{R}^m$ με
 $f(0) = \bar{x} : Df(\bar{x}) \cdot f'(0) = 0$

Παραβ. Παράδειγμα η $f \circ \gamma: (-\epsilon, \epsilon) \rightarrow \mathbb{R}^m$, $(f \circ \gamma)(t) = \bar{x}$ είναι
 σταθερή (P) αφού $\forall t \in (-\epsilon, \epsilon) : \gamma(t) \in L(f(\bar{x}))$, δηλ.
 $f(\gamma(t)) = f(\bar{x})$ ($\forall t \in (-\epsilon, \epsilon)$)
 $= (f \circ \gamma)(t)$ $\in \mathbb{R}$
 $\Rightarrow (f \circ \gamma)'(t) = 0 \quad \forall t \in (-\epsilon, \epsilon) \Rightarrow (f \circ \gamma)'(0) = 0$

Από την άλλη κλίση Αδυσίως P/ αφού f
 διαγίτη στο $t=0$, f διαγίτη στο $\bar{x} = f(0)$, σημαίνει
 ότι: $(f \circ \gamma)'(0) = Df(\bar{x}) \cdot \gamma'(0) = 0$

(Άλλο παράδειγμα: $f(x,y) = x^2 + y$)